

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань будівництва,
містобудування і житлово-комунального господарства

01008, м. Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-46-15, факс: 255-41-11

№ 04-12/11-365

"11" травня 2017 р.

Федерація роботодавців ЖКГ України
(Всеукраїнське об'єднання обласних
організацій роботодавців підприємств
житлово-комунального господарства)

Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства розглянув ваше звернення щодо надання роз'яснень з питань застосування Закону України «Про житлово-комунальні послуги» в частині встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги в розмірі не нижче економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво (надання) інформує про наступне.

Частинами третьою, четвертою та восьмою статті 31 Закону визначено обов'язок органів місцевого самоврядування та національних комісій, що здійснюють державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (далі – уповноважені органи), встановлювати тарифи на житлово-комунальні послуги на рівні економічно обґрунтованих витрат на їх виробництво (надання).

Відповідно до частини сьомої статті 31 Закону центральні органи виконавчої влади, національні комісії, що здійснюють державне регулювання у відповідних сферах, несуть відповідальність за наслідки встановлення або регулювання цін/тарифів, що змінюються ними відповідно до їхніх повноважень.

Згідно підпункту другого пункту «а» статті 28 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлення у порядку і межах, визначених законом, тарифів на комунальні послуги є власними повноваженнями виконавчих органів сільських, селищних, міських рад, які несуть відповідальність за їх належне виконання.

Узагальнюючі зміст статті 28 та частини сьомої статті 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» рішення виконавчого комітету органу місцевого самоврядування про встановлення тарифів на житлово-комунальні послуги можуть бути зупинені розпорядженням міського (сільського чи селищного) голови, який несе персональну відповідальність за наслідки своєї

діяльності чи бездіяльності протягом всього строку дії тарифів за період виконання владних повноважень, незалежно від того чи брав він участь у прийнятті таких рішень.

Водночас, необхідно зазначити, що чинне законодавство не визначає прямої відповідальності (адміністративної чи кримінальної) посадових осіб уповноважених органів за встановлення державних регульованих тарифів на рівні, що не відповідає економічно обґрунтованому.

Поміж тим, завищення (порівняно з економічно обґрунтованими витратами) витрат, що враховуються в тарифах, може містити ознаки правопорушень в частині надання неправомірних переваг окремим суб'єктам господарювання; збільшення всупереч закону витрат бюджету за відповідними пільгами та субсидіями; створення умов для зловживання монопольним становищем; порушення законодавства про захист прав споживачів тощо.

Неправомірне заниження тарифів може містити ознаки правопорушень в частині завдання економічної шкоди суб'єктам господарювання; умисного доведення до банкрутства комунальних підприємств; припинення надання або надання не в повному обсязі житлово-комунальних послуг споживачам; неможливості виконання сторонами колективних угод, зокрема щодо обов'язків підприємств з оплати праці тощо.

**Перший заступник
Голови Комітету**

Д.Й. Андрієвський